

[Rytter.]

da det saa var rimeligt at optage Bestemmelsen dér.

Den ærede Ordfører gaar dernæst ind paa de Betragtninger, ud fra hvilke han er gaaet med til, at de Sager, som jeg før nævnte, om Barnemord, Fosterfordrivelse og Fødsel i Dølgemaal, skal være Nævningesager, og den ærede Ordfører tilføjer, at hans Tilslutning er sket med stor Resignation. Til Slut udtaler den ærede Ordfører:

„Men efter at vi nu er naaet til en omfattende Revision paa Grundlag af de forløbne 12—13 Aars Erfaringer, tør det vel haabes, at der bliver Ro omkring Retsplejeloven for en længere Tid. Det vil sikkert tjene Retsplejens bedst.“

Den højtærede Justitsminister tog derefter Ordet og begyndte med at sige:

„Det paahviler mig at forklare, af hvilke Grunde jeg alligevel anser Forslaget med Landstingets Ændringer for at være et saa stort Fremskridt, at jeg anser det for at være forsvarligt at anbefale dets Gennemførelse.“

Det viser jo, at den højtærede Minister maa have vist nogen Resignation, for ellers skulde der ikke meget til at forsvare Forslagets Vedtagelse. Han siger ikke: Her tager jeg det, jeg nu kan faa; om nogle faa Maaneder kommer jeg med et nyt Forslag. Efter at have gennemgaaet de Grunde, som taler for Lovforslagets Gennemførelse, fortsætter Ministeren:

„Dette vejer tungt i Vægtskaalen for at modtage Forslaget i den Skikkelse, som her bliver foreslaaet.“

Ministeren mente altsaa, at de gode Grunde, han anførte, var tilstrækkelig Motivering for den Stilling, han havde indtaget, nemlig at opgive Spørgsmaalet om offentlig Votering og Domsmand. Senere siger den højtærede Minister:

„Alt dette faar mig til at anbefale at gennemføre Forslaget i den Skikkelse, som man er enedes om i Udvalget — til Trods for, at man ikke opnaar at faa indført offentlig Votering i Højesteret og Domsmands Medvirken i Straffesager.“

Her udtaler Ministeren saaledes udtrykkeligt, at han er gaaet ind paa disse Ting, uagtet man egentlig ikke opnaar de før nævnte Ting. Dér kunde Ministeren jo ligeledes have tilføjet: Men jeg gaar ind paa det, thi jeg vil om kort Tid komme med et nyt Forslag. Ministeren fortsætter:

„Hvad Domsmandene angaar, er der Tilslutning i alle Partier til, at de burde indføres; men det vil unægtelig volde nogen Udgift, om det end fore-

kommer mig tvivlsomt, om det er berettiget i Forhold til Domsmandsinstitutionens store Vigtighed at betegne denne Udgift som „betydelig“, hvilket Udvalgsbetænkningen gør. Tiderne er daarlige. Sparsommelighed er nødvendig. Det maa man bøje sig for, skønt Retfærdigheden er det, som det sidst skulde gaa ud over.“ Omkostningerne er altsaa saa store, at vi efter Ministerens Mening maa bøje os derfor. Ud fra dette vil jeg bede Dem om at læse, hvad den højtærede Minister selv læste op her i Tinget; naar man ser det paa den Baggrund, jeg har anført, er det ikke noget, der forekommer overraskende. Jeg skal tildele mig at gentage det:

„Naar Straffeloven er traadt i Kraft, vil det imidlertid meget snart vise sig, at denne overlader — med god Grund overlader — Dommeren et saa vidtgaaende Skøn over, baade hvilken Strafart og hvilket Maal af Straf der skal anvendes i det enkelte Tilfælde, at man ikke ret længe vil kunne finde sig i, at de juridiske Dommere alene fælder Straffedommene. Domsmandsinstitutionen skal derfor nok komme.“

Ved denne Udtalelse: Naar den nye Straffelov er traadt i Kraft, skal ogsaa nok Domsmandsinstitutionen komme, optræder Ministeren altsaa som en Slags Profet.

Videre:

„Angaaende Højesteret rejser sig, naar den nye Straffelov er traadt ud i Livet, det betydningsfulde Spørgsmaal, om denne Domstol rettest bør for Straffesagers Vedkommende gøres til en Kassationsret. Sammen med dette Spørgsmaal rejser sig utvivlsomt igen Spørgsmaalet om offentlig Votering og Højesterets Deling.“

Atter bruger Ministeren det Udtryk: Naar Straffeloven er traadt i Kraft. Og han vedbliver:

„Den nye Straffelov er, tror jeg, en saa dybtgaaende human Reform, at den vil faa betydelige Følger for hele vort Retsvæsen, deriblandt den, at det, som i Dag udskydes, inden lang Tid vil blive erkendt som nødvendigt. Derfor kan jeg, idet jeg erkender de Fremskridt, det foreliggende Lovforslag rummer, og nærer sikker Forventning om, at det, der i Dag udskydes, dog snart kommer, anbefale at stemme for Forslaget.“

Ministeren optræder altsaa fuldstændig som Profet, idet han gør gældende, at naar den nye Straffelov træder ud i Livet, vil Omstændighederne tvinge til, at vi faar gennemført de andre Regler.

Lad os herfra gaa over til, hvad der